

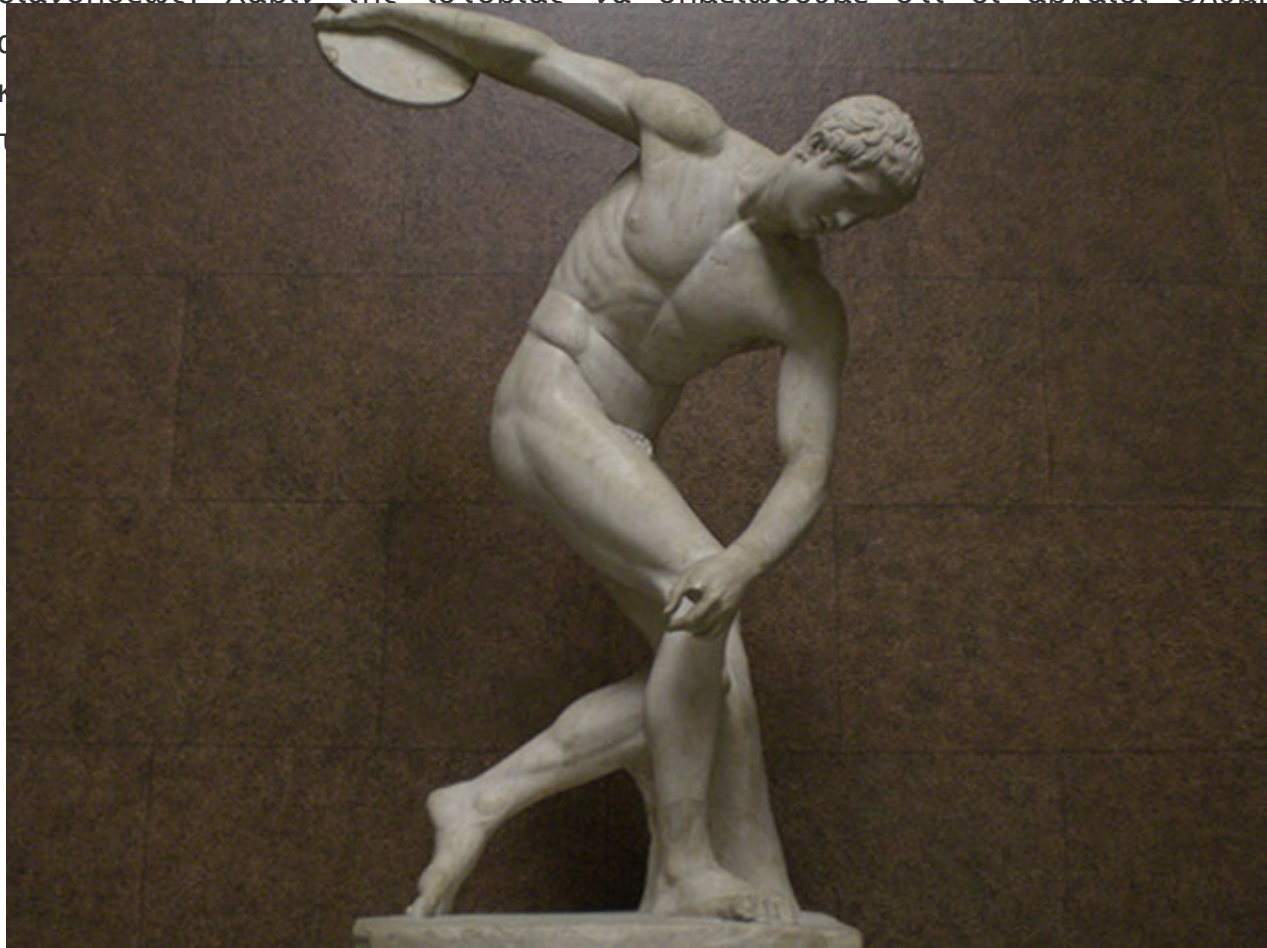
Η αλλοτρίωση του σύγχρονου αθλητισμού

[/ Πεμπτούσια](#)

Image not found or type unknown

Με το παρόν σημείωμα θέλω να σκιαγραφήσω σε γενικώτατες και αδρές γραμμές πως αντιλαμβανόταν η αρχαία ελληνική σκέψη τον αθλητισμό, για να καταδειχθεί σαφώς η απόκλιση του συγχρόνου αθλητισμού από το αυθεντικό αρχαίο αθλητικό πνεύμα, όπως είναι εκπεφρασμένο από τούς αριστοί της αρχαίας ελληνικής διανοήσεως. Χάρην της ιστορίας να σημειώσουμε ότι οι αρχαίοι Ολυμπιακοί

ς και
νέυμα

Ήδη από τον Όμηρο, “τόν ήγεμόνα τῆς ἑλληνικῆς παιδείας”, ἔχουμε την πρώτη νύξη για την ασχολία και επίδοση των Ελλήνων σε αθλητικές δραστηριότητες. Όμως, όπως σαφώς καταφαίνεται από την προσβλητική προς τον Οδυσσέα απάντηση του Ευρύαλου η αθλητική δραστηριότητα αντιδιαστέλλεται προς κάθε εμποροναυτική δραστηριότητα πού αποσκοπεί στην κτήση κέρδους: «Καί τοῦ ἀπάντησε τότε ὁ Εὐρύαλος μέ λόγια προσβλητικά: Ναί, ναί, ξένε, γιατί δέν μοιάζεις μέ ἄνθρωπο πού ἔχει ἐμπειρία στούς ἀγῶνες, πού ξέρει ὁ κόσμος, ἀλλά μοῦ φαίνεσαι ἕνας ἀπό κείνους, πού, περιπλανώμενοι μέ πολύκοπα πλοῖα, ἐπιβλέπουν τούς ναῦτες, πού εἶναι ἔμποροι καί καταγράφουν τά φορτία κι ὁ νοῦς τους εἶναι στά ἐμπορεύματα καί στά ἀποταμιευμένα κέρδη. Καθόλου δέν μοιάζεις μέ ἀθλητή». Τώρα κατά πόσον η ὅλη σύγχρονη αθλητική δραστηριότητα εἶναι ἀμέτοχη και δέν ἀποβλέπει σε χρηματικό κέρδος εἶναι ζήτημα ἐκτός πάσης συζητήσεως.